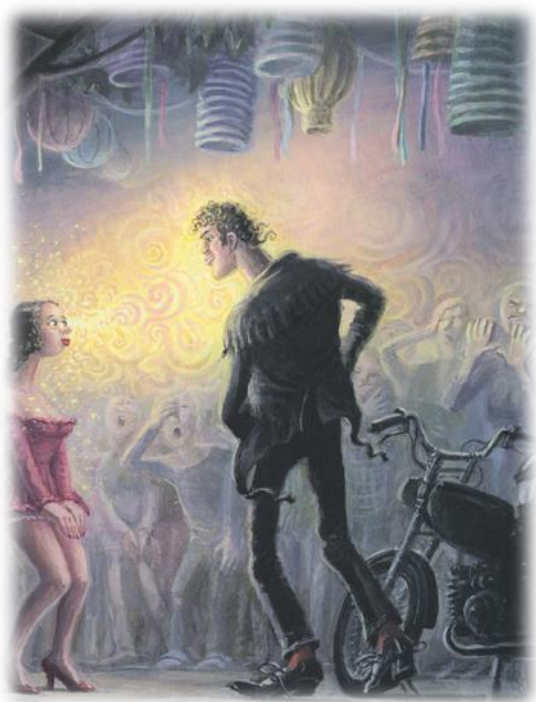

PESNIKI

PETIH RAZREDOV

O POVODNEM MOŽU IN URŠKI

V okviru knjižnično-informacijskih znanj smo vstopili v svet pesnikov in tako počastili slovenski kulturni dan ter seveda našega največjega pesnika, Franceta Prešerna. Vsak pesnik od nekje dobi idejo za svoje ustvarjanje. Prešerna je za svojega Povodnega moža navdahnil zapis v Valvasorjevi Slavi Vojvodine Kranjske. Prešernov Povodni mož pa je bil med drugim navdih za Andreja Rozmana Rozo, ki je napisal sodobno, moderno Urško. Tudi učenci so se preizkusili v pesništvu, navdiha ni manjkalo ... Preberite!

Učiteljice 5. razredov in šolska knjižničarka OŠ Žiri, februar 2017

PLES

1. Danes zjutraj pozvonila
je pri meni lepa, mila
Urška, mestna lepotica,
ki presrečna je v lica.
Reče, danes je pa ples,
pričakujem, da ti greš.
2. Kar pozabi, t'koj ji rečem,
Dobro veš, da na plese nečem!
Dolgo Urška t'ko me gleda,
Žalostnega je pogleda.
Pa me dolg' je prepričevala,
Da sem se na koncu vdala.
3. Ker prijatelca sem njena,
sem povabila ramena
in pokimala ji nema
ter obstala kot lesena.
Urška se mi zasmeji,
boljše »frendice« res ni.
4. T'ko na ples sem prvič šla,
Urška grozna je bila.
Ves čas se je sam' važila,
kot da bi v disku bila,
ne pa t'ko na veselici,
kjer te vsak zabava z vici.
5. A tedaj se zablešči,
saj prižgejo se luči.
V vseh barvah zažari plesišče,
kot res noro zabavišče.
Jaz sem res očarana,
kot bi b'la začarana.
6. Ampak to še ni vse,
saj v trenutku se prižge
tudi glasba tako prelepa,
da sem vanjo vsa objeta.
In jaz plešem ure tri,
potlej pa se že stemni.
7. Rečem Urški, hej pojdiva,
da do jutra se naspiva.
Jutri bo naporen dan,
dobro je, če si naspan.
A se Urška pritožuje
in močno mi nasprotuje.
8. Urška mi takole pravi:
Saj ti sploh nis' pri pravi,
žur bo vsaj do polnoči,
saj se še stemnilo ni.
In se Urška mi ne da,
vztrajna je, oh to pa ja.
9. Vzdihnem in usedem se,
saj me noge že bole.
S kom pa Urška zdajle pleše,
misel v glavo mi steče.
Se takoj ozrem za njo,
en, dva, tri in zagledam jo.
10. Tam pod lipo je sedela
in ni b'la prav nič vesela.
Dokler ni prišel mladenič,
ki je videti bil kot plemič.
Urški se ljubek zdi,
ga omrežiti želi.
11. To se meni prav ne zdi,
a se Urška le smeji.
Pol pa rečem, da
zlobna bo bila,
če ga bo osvojila
in mu srce zlomila.
12. Urška mi osorno,
a vendar res pozorno
reče, da sem b'la
njena bivša »frendica«
in da sem zdaj
en zabiti zmaj.
13. Tedaj zapelje skozi vrata
lepša kot bi b'la iz zlata,
res popolna limuzina,
lepše še milijonov nima.
Iz nje izstopil je možak,
kot iz pravljice junak.
14. Urško prosil je za ples.
To mu rekla je, da res
dolgo je čakala nanj
in ji brž podal je dlan.
Zanjo dekcle je prijelo,
se skupaj z neznancem zavrtela.

URŠKA IN POVODNI MOŽ

1. Nekega večera,
ko godba je zapela
in ples se je začel,
vsak plesat je velel.
2. Le osamljena postava,
ki pripada ji vsa postava,
čaka svojega junaka,
ki želela si ga bi vsaka.
3. Žalostno Urška premišljuje:
»Mar nobeden vreden ni moje postave?«
Nove prince si izmišljuje
in sama zvišuje svoje stave.
4. Kar naenkrat na noge skoči,
da razburjena se skoraj razpoči.
Za lepim plesalcem obrača oči,
ki ravno priklon pred njim naredi.
5. »Mar z mano plesala bi?«
in pogleda ji naravnost v oči.
Urška takoj sprejme vabilo
ter poravna prelepo si krilo.
6. Po plesišču se zavrtita,
velik krog naredita.
Kot da po zraku bi zaplesala
in da bi leteti znala.
7. Plesala sta vse višje in višje,
da Urška že malo želela je nižje.
A njen plesalec užival je v plesu,
ko veter ju stran je odnesel.
8. Od tistega dne
noben več ne ve,
kam veter odnesel ju je,
le spomin je ostal na prelepo dekle.

URŠKA

1. Urška se mlada
odpravi na žur,
kjer bo plesala
do jutranjih ur.
2. Tako je vsaj mislila,
ko je od doma odšla.
A takoj ko je prišla,
je vsa osamljena bila.
3. Uršika zala
je dolgo čakala,
da jo lep in postaven fantič
povabi na ples.
4. K njej je pristopil
fant, ki ga je čakala.
»Bi z mano plesala«,
je rekel in ponudil ji roko.
5. Urška vsa zatrapana
je privolila,
ga za roko zgrabila
in ga na sredo plesišča zvabila.
6. Plesala in plesala sta vso noč,
kolikor jima je dala moč.
V ognju plamena, sta se vrtela,
da sta gorela vsa vesela.
7. Nenadoma se je zabliskalo
in par je izginil v mesečno noč.
Prestrašeni bili so ljudje,
takim kot je Urška, naj bo gorje.

Hana Grdadolnik, 5. b

Sara Ferrreira, 5. b

URŠKA

1. Urška na zabavo je odšla,
stala ob drevesu,
zamišljena bila.
2. In glej ga enega korenjaka,
že proti Urški zdaj koraka,
v njega zaljubila bi se deklica vsaka.
3. Takrat zgodi se čar,
tja privrši še vihar,
a mladenču nič ni mar.
4. Skupaj v vrtinec sta odšla,
Urška je vsa začudena bila
in z njim v tokovih za vedno izginila.

Lana Saje, 5. b

POTOVANJE URŠKE

Nekoč živela Urška je,
ki želela potovati v dežele je vse.
Nobena dežela ji lepa ni bila,
nikoli ni vedela kam vse bi še šla.

Pa enkrat sreča prelepega moža,
ki ji pravi, da njegova dežela čudovita je vsa.
Tako se odloči, da z njim ona gre,
obljubi ji on, da dal ji bo vse.

Ni dolgo čakala,
kmal' z njim je odšla,
tam pa Urška zala naenkrat spozna,
da ni lepše dežele kot je Slovenija.

Bilo je prepozno, nazaj več ne sme,
»prijazni« jo mož v svoj domek zapre.
Nesrečna je Urška ujeta sedaj,
čeprav mislila je, da tukaj je raj.

Kaj »nuca« dežela tuja ji ta,
če nikamor ne sme, če zaprta je bla.
Pa se odloči, da tak ji ni živeti,
da sužnja ne bode – in gre na drug svet.

Jean-Mark Kosmač, 5. c

DOBRI IN HUDOBNI POVODNI MOŽ

Od nekdanj živela sta dva moža,
so prvega imeli za dobrega,
a drugega za hudobnega.

Dobri živel je na desni strani,
hudobni pa na levi strani.
Reka Sora je meja bila
med dvema možema povodnima.

Na desnem bregu, tam ob šoli
v dekle lepo se zaljubi,
zvečer jo na ples povabi,
dobri mož jo tam zasnuje.

Dekle prijazno mu privoli,
kmalu z njim se poroči,
mož se v fanta spremeni
in srečna sta do konca dni.

Mož hudobni spremeni se v dobrega moža,
takoj zagleda se v lepo deklico z morja.
Zaproši jo za roko, zaplavata v globoko,
tam dom si uredita, kjer srečno zaživita.

Ljubezen zopet je
premagala hudobo to.
Vse zlo, ki je bilo,
se spremenilo je v prijateljstvo.

Če v tebi zdaj divja
sled hudobnega moža,
odvrzi v reko Soro jo
in živi srečno ter lepo.

Laura Stanovnik, 5. c

URŠKA NA SMUČEH

Urška in Povodni mož,
ko je čas ledenih rož,
gresta smučat gor na Cerčno,
zraven pa še na pomfri,
da se vse lepo vrti.

Poplesavale snežinke,
žičnice in ratraki,
ob progi pa naš žičničar
z motornimi sanmi.

Kar naenkrat se zgodi,
Urški smučka spodleti,
za povrh še sama,
dol v grapo se zvali.

Reševali so jo vsi,
s helikopterji, sanmi,
našli Urškine smučiči,
a o Urški ni sledi.

Domen Trček, 5. c

POVODNI MOŽ

V starem mestu, v stari Ljubljani,
kjer so včasih živeli Rimljani,
tam v neki hiši Urška sedi,
zamišljeno gleda in na oknu sloni.

Gleda in gleda, kdaj bo prišel,
fant, ki bo Urško za ženo vzel.
Pri oknu čaka že ure in ure,
kdaj bo prišel fant iz reke Mure.

Na koncu se le prikaže,
se jezni Urški zlaže,
da na poti se je izgubil,
v drugo sotočje zavil.

Urška mu je verjela,
ga močno objela,
brez da bi kaj podvomila,
se je z njim v podvodni svet preselila.

Tia Justin, 5. c

URŠKA

Na obrobju Ljubljance
je stala in se smejala.

V vodo strmela
in je zardela.

Iz vode je stopil,
se nežno priklonil.

Prijel jo za roko
in pogledal globoko.

Jaz sem povodni mož
in postal bom tvoj mož.

Čista Ljubljanca ju je prevzela,
ob glasbi sta se vrtela.

Na težave sta pozabila
in se v Ljubljanci zgubila.

Nik Padovac, 5. a

POVODNI MOŽ

Živelo je mlado dekle,
Urška bilo je njeno ime.
Fantov na kupe lahko bi imela,
a vse je okoli mezinca vrtela.

V mestu imeli so ples,
plesalo je mnogo mladih teles.
Vsi fantje Urško na ples so vabili,
a vsi so zaman se za njo trudili.

Le enemu roko poda,
naredita koraka dva,
se zavrtita
in se v Ljubljani izgubita.

Ljudje še zdaj pomnijo vrtince velike,
v glavi pa slišijo Urškine krike.

Lara Bogataj, 5. a

POVODNI MOŽ

Kot bi nas pesem rada naučila,
sta čez most po nesreči zavila,
v resnici sta to nalašč storila.

Ker, zakaj bi na zemlji gnila,
če pa v oceanu boljša so pravila.

Ko Urška se zbudila,
sta oba srečno ugotovila,
da na cilj sta prišla,
zaradi kruljenja v trebuhu
vsak svoj čips pohrustala.

Ko se znova potopila sta,
zagledala Atlantida hotel in apartma,
že dolgo let bilo ni gosta nobenega.

Zato sta hišo v dom spremenila
in zarod naredila.

Klemen Šivec, 5. a